

Η Δ΄ ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΑΙΘΟΥΣΗΣ ΕΙΣ ΡΑΜΑΛΛΑΝ.

Τὴν Παρασκευὴν, 30^{ῆν} Μαρτίου/12^{ον} Ἀπριλίου 2013, ἔλαβε χώραν ἡ τελετὴ τῆς Δ΄ Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου καὶ τὰ ἐγκαίνια αἰθούσης προσκειμένης εἰς τὸν ἱερόν ναόν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος τῆς Ἑλληνορθόδοξου (Rum Orthodox) Κοινότητος τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν πόλιν τῆς Ραμάλλας.

Τῆς τελετῆς τῶν Χαιρετισμῶν καὶ αὐτῆς τῶν ἐγκαινίων προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνοδευόμενος ἐξ Ἱεροσολύμων ὑπὸ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καὶ ἐνθέρμως γενόμενος δεκτός ἐν Ραμάλλα ὑπὸ τοῦ καθηγουμένου καὶ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀγιοταφίτου Ἀρχιμανδρίτου π. Γαλακτίωνος, τῶν Ἐπιτρόπων καὶ τοῦ λαοῦ.

Εἰς τὴν ποιμαντικὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ὁ Μακαριώτατος ὠμίλησεν εἰς τὸν λαόν διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Ἐξέστη τά σύμπαντα ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου,

σύ γάρ ἀπειρόγαμε Παρθέने, ἔσχες ἐν μήτρᾳ

τόν ἐπὶ πάντων θεόν καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν

πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσι σε σωτηρίαν βραβεύοντα».

«Τά σύμπαντα ἔμειναν ἐκστατικά, ἐξαιτίας τῆς θεϊκῆς δόξης σου. Διότι σύ, Παρθέने, πού δέν εἶχες ἐμπειρίαν γάμου, συνέλαβες εἰς τὴν μήτραν σου τόν θεόν, πού ἐξουσιάζει τά πάντα καὶ γέννησες τόν ἄχρονον Υἱόν, πού δίδει ὡς βραβεῖον τὴν σωτηρίαν εἰς ὅλους ἐκείνους πού Σέ ὕμνοῦν».

Μέ αὐτούς τούς ὕμνολογικούς λόγους ἐγκωμιάζει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ θεοῦ ἀειπαρθένον Μαρίαν.

Ὦντως, ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, τό κεχαριτωμένον πρόσωπον τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς ἐκ Ναζαρέτ, προκαλεῖ τὴν ἐκπληξιν καὶ τόν θαυμασμόν τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι, ἔλλογα καὶ ἄλογα, οὐράνια καὶ ἐπίγεια κτίσματα τά «σύμπαντα» «ἐξίστανται» καὶ θαυμάζουν τό μεγαλεῖον τῆς Παρθένου, ἀλλά καὶ τὴν προσφορὰν αὐτῆς εἰς τό ἀνθρώπινον γένος.

Ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὴν Παναγίαν ἐκδηλώνεται διὰ τῶν λεγομένων Θεομητορικῶν ἑορτῶν, τὰς ὁποίας ἔχει θεσπίσει ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ὡς καὶ διὰ τῆς ἀκολουθίας «τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου», τοῦ κοινῶς γνωστοῦ: «οἱ Χαιρετισμοὶ τῆς Παναγίας».

Σήμερον, Παρασκευὴν τῆς δ΄ ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ ἐπισκιάσαντος Μαρίαν, τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ναῷ, διὰ νὰ δοξολογήσωμεν τό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ νὰ μεγαλύνωμεν τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ θεοῦ, δι' ἧς ὁ παλαιός ἄνθρωπος τῆς πτώσεως, δηλονότι

ὁ Ἀδάμ ἐκαινουργήθη καί ἡ Εὐὰ ἠλευθερώθη, ὡς λέγει ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ Ἱεροσολυμίτης:

«Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια· παρθενική πανήγυρις· τά κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται· ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται· Ἡ Εὐὰ τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται καί ἡ σκηνή τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας, τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, ναός τοῦ θεοῦ κεχηρημάτικεν. Ὁ μυστήριον, ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωστος, ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄφραστος. Ἄγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι, παρθενική γαστήρ τόν Υἱόν ὑποδέχεται Πνεῦμα Ἅγιον καταπέμπεται, Πατήρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ καί τό συνάλλαγμα κατά κοινήν πραγματεύεται βούλησιν· ἐν ᾧ καί δι' οὗ σωθέντες συνωδᾷ τῷ Γαβριήλ πρός τήν Παρθένον βοήσωμεν: Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετά σοῦ· ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, Χριστός ὁ θεός ἡμῶν τήν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν πρός ἑαυτόν ἐπανήγαγεν.

Αὐτόν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι λόγοι, δηλονότι «ἐξ ἧς ἡ σωτηρία Χριστός ὁ θεός ἡμῶν τήν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν πρός ἑαυτόν ἐπανήγαγεν», ἀποτελοῦν τήν πεμπτουσίαν τῆς ἐν Χριστῷ πίστεως καί τῆς Χριστιανικῆς ἀνθρωπολογίας. Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ θεοῦ Λόγου ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας κατά τήν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τῶν εὐαγγελιστῶν Ἰωάννου καί Λουκᾶ ὡς καί τῶν προφητῶν ἰδίᾳ τοῦ Ἡσαΐου κρύβεται ἡ ἀντικειμενική ἀλήθεια τῆς δημιουργίας τῶν ὄντων, ἀλλά καί ὁ σκοπός αὐτῶν, μέ κορωνίδα πάντοτε τό λογικόν ὄν, τόν ἄνθρωπον.

Νά διατί ὁ ἐμπνευστής καί συντάκτης τοῦ ἱεροῦ ὕμνου τοῦ Ἀκαθίστου λέγει: «Ρήτορας πολυφθόγγους ὡς ἰχθύας ἀφώνους ὀρῶμεν ἐπὶ σοί θεοτόκε· ἀποροῦσι γάρ λέγειν τό πῶς καί Παρθένος μένεις καί τεκεῖν ἴσχυσας· ἡμεῖς δέ οἱ πιστοί τό μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν· χαῖρε σοφίας θεοῦ δοχεῖον, χαῖρε προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον. Χαῖρε φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα· χαῖρε τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα. Χαῖρε ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοί συζητηταί. Χαῖρε ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί. Χαῖρε τῶν Ἀθηναίων [τῶν φιλοσόφων] τὰς πλοκάς διασπῶσα, χαῖρε τῶν ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα. Χαῖρε βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα. Χαῖρε πολλούς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Ναί, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ Κεχαριτωμένη τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι Παρθένος Μαρία ἀναδεύκνυται μητέρα τοῦ φωτός τοῦ ἀληθινοῦ, δηλονότι τοῦ Υἱοῦ Αὐτῆς Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, περί οὗ ὁ θεῖος καί μέγας Απόστολος Παῦλος λέγει: «Ἡμεῖς δέ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάντοτε περί ὑμῶν... ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ θεός ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος καί πίστει ἀληθείας, εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἡμῶν εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». [Ἡμεῖς δέ ὀφείλομεν νά εὐχαριστῶμεν τόν θεόν πάντοτε διὰ σᾶς ἀδελφοί... διότι σᾶς ἐξέλεξεν ὁ θεός ἀπ' ἀρχῆς, πρό πάντων τῶν αἰώνων, διὰ νά σωθῆτε μέ τόν ἁγιασμόν πού μεταδίδει τό Ἅγιον Πνεῦμα καί μέ τήν πίστιν εἰς τήν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου. Εἰς τήν σωτηρίαν δέ αὐτήν τοῦ ἁγιασμοῦ καί τῆς πίστεως σᾶς ἐκάλεσεν ὁ θεός μέ τό Εὐαγγέλιον πού κηρύττομεν, διὰ νά ἀποκτήσετε διὰ τῆς ὑπακοῆς εἰς αὐτόν τήν δόξαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ», (θεσσ. 2,12).

Ἡ Ὑπεραγία θεοτόκος, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οὔσα τῆς σωτηριώδους ἡμῶν πίστεως τό κεφάλαιον καί τοῦ ἀπ' αἰῶνος μυστηρίου ἡ φανέρωσις, ἀποτελεῖ τόν ἀνεκτίμητον θησαυρόν, τόν ὁποῖον ἐχάρισεν ἡμῖν ὁ θεός «ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν

πρός φωτισμόν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Κορ. 4,6).

Αὐτοῦ τοῦ φωτισμοῦ τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἐμπειρίας τῆς θεώσεως τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας καλούμεθα νά γίνωμεν καί ἡμεῖς κοινωνοί λόγῳ τε καί ἔργῳ καί διὰ τῆς ἐνεργοῦς συμμετοχῆς μας εἰς τήν λειτουργικήν καί μυστηριακήν ζωὴν τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι τό ὁρατόν καί ἀπτόν σῶμα τοῦ Χριστοῦ τοῦ παρατεινομένου εἰς τούς αἰῶνας.

Ἡ ἐβδομάς τήν ὁποίαν διανύομεν εἶναι ἡ τετάρτη τῶν νηστειῶν, τῆς προετοιμασίας μας τῆς πνευματικῆς διὰ τήν ὑποδοχήν τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καί τῆς μετ' Αὐτοῦ συναναστάσεως ἡμῶν.

Ἡ ἐβδομάς αὕτη εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τήν προσκύνησιν καί τιμὴν του ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τοῦ ὅπλου τῆς δυνάμεως ψυχικῆς καί σωματικῆς παντός πιστοῦ Χριστιανοῦ. Τοῦ σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας. Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι κατὰ τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν, «ἡ εἰς αὐτήν τήν Θεοτόκον τιμὴ εἰς τόν ἕξ αὐτῆς σαρκωθέντα Υἱόν ἀνάγεται», (Ἐκδ. Ὁρθοδόξου Πίστ., 89).

Ἴκετεύσωμεν λοιπόν καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τήν Ὑπερευλογημένην ἀειπάρθενον Θεοτόκον Μαρίαν καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἵπωμεν:

«Τό σόν Σταυρόν τόν ἅγιον, ἀξιωθέντες ἐν χαρᾷ κατιδεῖν καί προσπύξασθαι, αἰτοῦμεν σέ ὁ Θεός ὁ Σωτήρ ἡμῶν, ἵνα καί αὐτά τά ἄχραντα, προφθάσωμεν Πάθη Σου, τῇ νηστείᾳ νεκρούμενοι, προσκυνοῦντες, ὑμνοῦντες τήν Σταύρωσιν, τήν λόγχην, τόν σπόγγον, τόν κάλαμον, δι' ὧν ἡμᾶς ἀπαθανάτισας εἰς τήν ἀρχαίαν πάλιν τρυφῆς ζωὴν ἐπανήγαγες, ὡς φιλόανθρωπος· διό σέ εὐχαρίστως νῦν δοξάζομεν». Ἀμήν.

καί ἀραβιστί ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2013/04/12/2246/>

Ἡ ἐν λόγῳ νέα αἴθουσα θά ἀποβῇ λίαν χρήσιμος διὰ τό μάθημα τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου καί ἄλλας ἐνοριακάς ἐκδηλώσεις τῆς Κοινότητος τῆς Ραμάλλας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder